

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๙ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

การวินิจฉัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

เรื่องดำที่ ๕๘๑๐๐๙๕ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๔๑๖๑

ผลคำวินิจฉัย ลตโทษจากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ

การดำเนินการทางวินัย สั่งลงโทษในฐานความผิดตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการจะต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีเจตนา
เอื้อประโยชน์แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยได้เข้าร่วมกระบวนการในการกระทำผิดอย่างไร ดังนั้น เมื่อเรื่องนี้
ไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงยังไม่สามารถรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่เนื่องจาก ก.พ.ค. ในฐานะที่เป็นองค์กรซึ่งมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์
ที่ต้องผูกพันตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่มีอำนาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. มีมติชี้มูลได้ คงมีอำนาจเพียงพิจารณาดุลพินิจในการสั่งลงโทษ โดยลตโทษจากไล่ออกเป็นปลดออก
จากราชการได้เท่านั้น

ข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์เดิมรับราชการตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับชำนาญงาน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๕ สำนักงานจังหวัดแห่งหนึ่ง มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการปิดประกาศจัดซื้อ
จัดจ้างของทุกหน่วยงานที่ส่งให้สำนักงานจังหวัดทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แต่ผู้อุทธรณ์กลับปกปิดประกาศ
ประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้าง โดยทำการปลอมแปลงเอกสารจากที่กำหนดวินัยขาย เอกสารประกวดราคาระหว่าง
วันที่ ๑-๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นระหว่างวันที่ ๑-๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณามีมติ
ชี้มูลความผิดแก่ผู้อุทธรณ์ ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุ
ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของผู้อุทธรณ์จึงส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.
จังหวัดที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่ง อ.ก.พ. จังหวัดได้พิจารณามีมติให้ลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้
สั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ตามมติดังกล่าว และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. โดยโต้แย้งว่าไม่ได้
ปลอมแปลงเอกสาร และไม่ได้ทำการปิดประกาศเอกสารประกวดราคาลบที่มีมีการปลอมแปลง

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. เสียงข้างมากพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของสำนักงานจังหวัด โดยงานส่วนหนึ่งรับผิดชอบงานศูนย์รวมข่าวประกาศประกวดราคาของจังหวัด ซึ่งการปิดประกาศประกวดราคา/สอบราคา เป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติ และในวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ได้ทำการเปลี่ยนประกาศประกวดราคาก็ตาม แต่การที่จะฟังว่าผู้อุทธรณ์มีเจตนาเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เข้าประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้าง ซึ่งจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นั้น จะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าผู้อุทธรณ์เข้าร่วมกระบวนการในการกระทำความผิดอย่างไร ซึ่งเมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าผู้อุทธรณ์เข้าร่วมหรือรู้เห็นเป็นใจกับเจ้าหน้าที่กระทำการทุจริต โดยมีเจตนาปกปิดไม่เผยแพร่ประกาศประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้าง ข้อเท็จจริงจึงฟังได้เพียงว่า การที่ผู้อุทธรณ์เปลี่ยนประกาศประกวดราคา เป็นการเปลี่ยนประกาศประกวดราคาตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งมาให้เปลี่ยนเท่านั้น พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จึงยังฟังไม่ได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนการปิดประกาศประกวดราคา ผู้อุทธรณ์จะต้องรายงานต่อผู้บังคับบัญชาและเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะทำการปิดประกาศประกวดราคาที่น่าประกาศได้ ซึ่งในกรณีที่มีการเปลี่ยนใบประกาศก็ควรต้องดำเนินการเช่นกัน เมื่อผู้อุทธรณ์ได้เปลี่ยนประกาศประกวดราคา โดยไม่มีการรายงานและยังไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา การกระทำของผู้อุทธรณ์ย่อมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด อย่างไรก็ตาม โดยที่คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ได้วางบรรทัดฐานให้การวินิจฉัยข้อเท็จจริงและการมีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องฟังเป็นที่ยุติ องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่มีอำนาจเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและฐานความผิดตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ โดยมีอำนาจเพียงพิจารณาเฉพาะเรื่องดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเท่านั้น ก.พ.ค. โดยเสียงข้างมากจึงมีคำวินิจฉัยให้ลดโทษจากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ

.....
(อ้างอิง : จากเว็บไซต์คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม <https://mspc.ocsc.go.th/> เมนูคำวินิจฉัย ก.พ.ค.ที่น่าสนใจ)